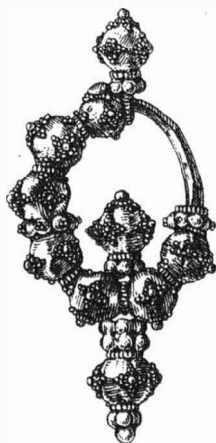

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD
POBOČKA V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ
1964

BRNO 1965

Mesolithische Station bei Luhačovice. Die Terrainerforschung der mesolithischen Station bei Luhačovice gewährte keine weitere Silix, da der Fundort ständig vergrast ist. Ein Teil der ursprünglichen Kollektion aus dem Jahre 1935, die bisher nicht verarbeitet ist, befindet sich in der Sammlung von J. Belák aus Prievidsa.

- - -

Terénní průzkum v oblasti bradlového útvaru Bílých Karpat

J i ř í P a v e l č í k

Společně se Sl. Venclem z AÚ Praha ověřoval autor intenzitu výstupů vrstev radiolaritů v oblasti bradlového útvaru bělokarpatského na území obcí Sv. Sidonie /okr. Gottwaldov/ a Vršatecké Podhradie /okr. Povážská Bystrica/. Tyto byly důležitými surovinovými zdroji zejména pro paleolitické a eneolitické populace.

Ve Sv. Sidonii jsme nejprve provedli povrchový průzkum lokality "Vlára-železniční stanice", kde jsme našli kolem šedesáti kusů, z nichž většina představuje ústěpy nebo atypické čepele. Charakteristickými tvary jsou vysoká hoblíkovitá jádra a velká trapezovitá čepel se silně silifikovaným hrotem, které jasně dokládají neolitický charakter, alespoň části zdejší industrie. Na základě posledních výzkumů se dostává problematika "vlárského paleolitika" do nového světla a podstatná část zdejších etano patrně nebude paleolitického stáří. Nevyřešenou stále zůstává otázka nedostatku keramiky a hlazené industrie na místních lokalitách.

Drobné, již dříve zjištěné stanice v údolí Vlárky, stejně jako sídliště na západním svahu sedla mezi kótami Žel /též Diel 762/ a Bílý vrch /819/ v blízkosti koliby tentokrát neposkytly žádný materiál. Celkem nečekané proto bylo zjištění nové stanice na rovinné terase při cestě, vedoucí z Vršateckého Podhradia kolem hradu, kopce Chmelová /kóta 926/, nové turistické chaty dále do Nedašova asi 350 m severozápadně od napajedla pro dobytek či od úzkého bradla, které přetíná cesta vysekanými vraty. Lokalita poskytla mimo amorfní kusy radiolaritu a drobnou tříšť i ústěpy s charakteristickými znaky štípání, zlomky čepelí a nevelké, slabě patinované jádro světle hnědého baltského pazourku. Pro naprostou atypičnost artefaktů nelze lokalitu zatím blíže kulturně zařadit.

Výchoz primerního ložiska radiolaritu se nachází ve svahu nad zmíněným již napajedlem. Vrstvy radiolaritu, které zde dosahují mocnosti 6 až 8 m, prorůstají souvrství jurského amonitického vápence. Vrásněním byly stočeny o 90°, takže se dnes nacházejí ve vertikální poloze. Jejich délku pro suťový kužel a částečně převrstvení hlinitým příkrovem nelze zjistit. /Odhad T. Krůti z Moravského muzea v Brně činí 200 m/. V okolí hlavní žíly ojediněle vystupují menší výchozy. Barevně vykazují zdejší radiolarity značnou variabilitu od rezavé, přes červenohnědé

až po zelené, šedé, šedomodré, medověokrové a tmavohnědé. Posledně uvedené jsou částečně průsvitné a svou strukturou již připomínají pazourek.

Menší výchoz při vrcholu kóty Tertalka /667/ poskytl pouze šedý a šedomodrý radiolarit.

Terrainerforschung im Klippengelände der Weissen Karpaten. Bei der Erforschung der Lokalität Sv. Sidonie /Gottwaldov/ bei der Bahnstation, konnten folgende Lesefunde geborgen werden: atypisches Radiolaritmaterial, auch hohe hobelförmige Kerne und trapezförmige Klingen mit silifizierter Spitze, die klar den neolithischen Charakter der hiesigen Industrie belegen. Die angeführten Feststellungen, gemeinsam mit einer Reihe von weiteren Beobachtungen zeigen, dass der wesentliche Teil der Lokalitäten, die zu dem sog. Wlärer Paläolithikum gereicht werden, keineswegs paläolithischen Alters sind.

Unweit des primären Erscheinens des Radiolarites auf der Kote Chmelová /926 bei der Gemeinde Vršatecké Podhradie, Bez. Povážská Bystrica/ wurde eine neue Station festgestellt, die den heimischen Rohstoff verarbeitet. Eine kulturelle Einreihung ist vorläufig wegen der atypischen Artefakte nicht möglich.

- - -

Výzkum v Mohelnici u Zábřeha v roce 1964

Rudolf T i o h ý

Tab. 2

V roce 1964 jsme věnovali pozornost především průběžnému zpracování nálezů z předchozích výzkumných kampaní, na něž se podíleli 2-3 sezonní pracovníci a referent. Úpravy terénu, probíhající neustále v prostoru provozovny n.p. Těža štěrkopísku, si vyžádaly však i v tomto roce provedení větší záchranné akce. Při hloubení základů pro odvodňovací potrubí, podél příjezdové cesty/ve směru západ-východ/, došlo k narušení většího počtu neolitických objektů na ploše cca 300m² /dosud prozkoumaná plocha obnáší asi 17.000m²/. Východní úsek základů zasáhl i část sídliště, prozkoumanou již v roce 1953 /pracoviště č. 1 a la¹/..V narušených jamách a objektech převažovaly opět nálezy z období s volutovou keramikou, byly však zachyceny i doklady z nejmladší fáze moravské malované keramiky/posní len-gyel/ a jeden slesako-platěnický žárový hrob.

Menší záchranná akce byla realizována v prostoru, na rozhraní katastrů obcí Mohelnice a Moravičany. I zde jsme získali nálezy z období kultury s volutovou keramikou v objektech, narušených při melioračních pracích. Materiál se stej-

P ř e h l e d   v ý z k u m ů   1964

Vydává: Archeologický ústav ČSAV, pobočka v Brně
                                    Sady osvobození 19/23

Odpovědný redaktor: Prof. Dr. Josef Poulík, D. Sc.

Redaktoři: Dr. Jiří Říhovský a Dr. Anna Medunová

Překlady: R. Tichý, C. Sc. a E. Tichá

Kresby: B. Ludikovská

Foto: J. Škvařil

Na titulní stránce: Zlatá náušnice ze slovanského hrobu 794
                                    v Mikulčicích

Vydáno jako rukopis - 400 kusů - neprodejné